

[Guldberg.]

at der i virkeligheden ikke har været nogen grænser for, hvor løbsk disse priser kunne løbe, og hvad man kunne få. Hvis det gik for vidt, så mødte staten op med statskassen som tilskudsgiver og afbødede følgerne. Så er det klart, at der ikke har været nogen bremse hverken på det erhvervsmæssige område eller på arbejdsmarkedet. Jeg tror heller ikke, det er boligministeren ukendt, at der er mange her i landet — dem hører jeg i øvrigt til — som mener, at mange af de vanskeligheder, der har været også på andre områder inden for arbejdsmarkedet, stammer fra byggesektoren, og vi skulle jo nødig opleve alt for mange paralleller til det, som vi for nylig har set i den store industrivirksomhed.

Det er ikke til at overse, i hvilket omfang det, man her foreslår, bliver en sådan forøget støtte, respektive til almenlystigt boligbyggeri eller i form af rentesikring til en forøgelse af andet byggeri, og jeg siger derfor også kun i dag, at vi for vort vedkommende vil følge dette med meget stor opmærksomhed, og hvis det bliver benyttet på en måde, der forrykker byggeriet i forhold til det, vi selv er gået med til, er det klart, at vi ikke kan føle os medansvarlige for følgerne deraf.

Det er beklageligt, at vi altså ikke kunne komme længere i forhandlingerne, så vi kunne enes, og jeg beklager, at der ikke har været mulighed for, at i hvert tilfælde de 4 partier, der hidtil har fulgtes ad, kunne følges ad til løsning af den væsentlige side af sagen, som byggemodningsopgaverne er.

Jeg vil gerne sige til hr. Axel Ivan Pedersen, at jeg med glæde konstaterede hans interesse for, at der, når lån til byggemodning skal fordeles, bliver taget rimelige lokale hensyn. Det er en interesse, vi i høj grad deler, og når vi siger rimelige — jeg tror ikke, vi er uenige om fortolkningen af det ord — så er det ikke blot et spørgsmål om en vejning af det sådan helt aktuelle behov, men det er i høj grad også et spørgsmål om, at man fra boligministeriets side over de midler, der kan stilles til rådighed til udlån til byggemodning, gerne efter vores opfattelse må føre en vis planlægningspolitik. Det tror jeg også er meningen, og derfor er jeg særdeles tilfreds med den bemærkning. Jeg kunne jo så tilføje, at jeg

ville være endnu mere tilfreds, hvis hr. Axel Ivan Pedersen ville anbefale at stemme for det af mindretallet stillede ændringsforslag nr. 10 til § 9, som jo ganske klart netop tilsigter dette og vil virke i den retning.

Da jeg ikke vil bruge tiden på en gennemgang af de enkelte ting, og da vi jo også er flere ordførere, der følges ad i dette spørgsmål, skal jeg nøjes med disse bemærkninger og anbefale, at man stemmer for mindretallets ændringsforslag. Til det flertal, som åbenbart gerne vil tage et ansvar — man har lidt svært ved at se, hvad det egentlig indeholder — vil jeg sige, at det for os vel mest interessante er at se, om der her er tale om noget, vi kan kalde en fejl, der er menneskelig, eller en stædighed, der bliver utilgivelig.

Hastrup: Dette lovforslag er jo en vigtig bestanddel i den aftale, der blev truffet mellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti ved de to partiers forlig om merværdiafgiften. Som de to partier afslog at lytte eller støtte sig til andre, da det gjaldt skattelovgivningen, har de også været sig selv nok i dette tilfælde, hvor det kan komme til at dreje sig om at bruge en meget væsentlig del, ja, måske hovedparten af de penge, som kommer ind ved merværdiafgiften.

Allerede på et af de første udvalgs møder lod regeringspartiet forstå, at der ikke ville blive tale om at rette noget i det oprindelige lovforslag; det lå fast, vi kunne sige ja, eller vi kunne sige nej, men vi kunne intet få ændret. Hvad vi så end foreslog, ville flertallet af de to socialistiske partier gennemføre den én gang fastlagte tekst paragraf for paragraf og stykke for stykke.

Forhandlingerne i udvalget har, hvis jeg må sige det, givet et lige så tydeligt som beklageligt indtryk af den selvtilstrækkelighed, der kommer til at gælde, når det er et parti som socialistisk folkeparti, der får det afgørende ord. Det er også, forekommer det mig, både ejendommeligt og sørgeligt at konstatere, hvordan det én gang så bredt favnende socialdemokratiske parti helt har ladet sig dirigere i denne sag.

Nu får vi altså denne lov, en på mange måder dårlig lov, hvilket jo fremgår alene af den omstændighed, at den forudsættes revideret, allerede inden den begynder at